פוסק ומנהיג ספרדי
jziring@torontotorah.com

1. הקדמה לטהרת הבית

והן עתה באתי בשניות מדברי סופרים בספרי הנוכחי "טהרת הבית" חלק שני עם "משמרת הטהרה", דוגמת החלק הראשון, כהמשך הלכות נדה אשר לא הובאו בראשון. אך בהתכוננו להוציאו לאור על ידי עריכתו וסידורו, טרדות הרבים סבבוני כתרוני מנוחה הדריכוני, והייתי נאלץ להפסיק בבין הפרקים לזמן מה, משום עת לעשות לה' הפרו תורתך, כי היה עלי לארגן ולעורר את החרדים לדבר ה' בתנועת ש"ס, שומרי תורה ספרים, בסעילות ארגונית של רבבות אלפי ישראל הארצנו הקדושה, כדי שיתלכדו סביב מחנינו, אשר משאם נפשם תהיה להחזיר עטרת יהדות ספרד ליושנה ולהגביר חיילים לתורה, בפתיחת תלמודי תורה לאלפי ילדים מעדות המזרח, ובפתיחת ובהחזקת ישיבות וכוללים לבחורים ולאברכים, להדריכם בנתיבות יושר, וללמד את בני יהודה קשת, בש"ס ובפוסקים, כשיטת רבותנו חכמי ספרד, לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא. כי מן הבאר ההיא ישקו העדרים. ולהעמידם בקרן אורה, לדון ולהורות ולזכות את הרבים. וגם להקרים ולסייע בבניית בתי כנסיות ובתי מדרשות, ולהקים מקואות ולשפצם בכל רחבי הארץ, ובמיוחד בישובים רחוקים אשר זה עשרות שנים ישועו למקוה טהרה, ואין מושיע, כי אפס כסף. ולחזק ידים רפות ולאמץ ברכים כושלות. וברוך ה' אשר לא השבית גואל הצלחנו במשימתינו, ונבחרו נציגי ש"X צדיקים וישרים העושים לילות כימים לזכות את הרבים ולהגדיל תורה ולהאדריהף ולהגשים המטרות הנ"ל. ואמנם עדיין הדרך ארוכה לחזק כל בדק ברם שנינו אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים. ועוד היד בסייעתא דשמיא. גם לרבות ארגון עצרות רבות בחודש אלול תשמ"ט ובעשרות ימי תשובה תש"נ, כמעט בכל רחבי הארץ, לאלפים ולרבבות משלומי אמוני ישראל, אשר התכנסו בכינוס לשם שמים לשמוע דברי התעוררות וחיזור באמנות אומן מפי ומפי כל ראשי התנועה, ובסוף כל עשרצ הערכה קבלת עול מלכות שמים באמרית פסוקי שמע ישראל וה' הוא האלקים, וה' מלך, וכו'... ואז אמרתי ביטולה של תורה היא קיומה. לכן חל איחור בהוצאת חיבורי הנכוחי וכת שנסתי מתני חשתי ולא התמהמתי להוציאו לאור.

אזכרה ימים מקדם, עם לבבי אשיחה ועלה במחשבה לפני למעט בהופעותי ברבים כדי להתמסר יותר לעריכת כל חיבורי אשר עמי בכתובים, כי מתי אעשה גם אנכי לביתי, ואם אין אני לי מי לי? ורעיוני על משכבי סליקו (כלומר נרדם מתוך מחשבה זו), והנה בחלומי בלילה ההוא, ראיתי את הגאון רבי יוסף חיים מבבל זצ"ל (מחבר "בן איש חי") אשר בא לבקרני בביתי, ופניו מאירות כזוהר החמה. נכנס לחדר הספריה, והתישב על יד השלחן, ראה לפניו את אחד מחיבורי, והתחיל לעיין בו אחת הנה ואחת הנה, וכשסיים אמר, טוב מאד. ושאל אותי, האם אני ממשיך להופיע ולדרוש ברבים בדברי תורה ומוסר, כאשר היתה באמנה איתי, עניתי ואמרתי, כי עדיין אני ממשיך בימים אלה להופיע ברבים בדרשות כאשר חנני ה', ובדרך כלל אני מופיע ביחד עם עמיתי הרב הגדול רבי יהודה צדקה שליט"א (זצ"ל, שהוא קרובו של רבי יוסף חיים). אך התאוננתי לפניו שדבר זה מפריע לי בהמשך הכנת חיבורי להוציאם לאור, שמוני נוטרה (שומר) את הכרמים, כרמי שלי לא נטרתי.ענה דודי ואמר לי, בסבר פנים יפות, טוב אשר תאחוז מזה וגם מזה אל תנח ידיך,(כלומר המשך לעסוק בחיבוריך אך אל תפסיק את הופעותיך בציבור), כי יש נחת רוח מאד לפני ה' יתברך בזיכוי הרבים ששומעים דברי תורה ומוסר וחוזרים בתשובה. וכל אחד שחוזר בתשובה הוא עולם מלא. ואיקץ והנה חלום.והנה אמת נכול הדבר כי כיוצא בזה אמר לו המלאך המגיד למרן הבית יוסף (ע' מגיד מישרים פרשת שמות דף מז ע"ב) : ואל תצטער על שאתה מטפל בענייני הציבור ועל ידי כך אתה מתבטל מעסק התורה, כי אחוז בזה וגם מזה אל תנח ידיך, כי שניהם כאחד טובים, ועל ידי הכל זוכה לחלוקא דרבנן]לבוש כבוד לחכמים [וכו', כי עסק התורה לחוד, וצרכי ציבור לחוד, וכן תפלה לחוד, ומכולם יחד יעשו אותם לבושי כבוד, שיתלבש בהם האדם כשיצא מהעולם הזה, לכך עסוק בכולם. ע"כ .

2. **שו"ת יביע אומר חלק ה - או"ח סימן א ד"ה דברי פתיחה**

הנה ידוע שבכל דיני איסור והיתר קבלנו עלינו הכרעת מרן השלחן ערוך רבינו הגדול מהר"י קארו, אשר מלך מלכי המלכים חפץ ביקרו. וכמ"ש גדולי האחרונים, ומהם המהראנ"ח בתשובה (סי' ק"ט) וז"ל : וכבר נתקבל הרב ב"י עלינו במקומינו לרב ללכת אחר הוראותיו. ע"כ. ובשו"ת פרח מטה אהרן ח"ב (סי' ל"ג) : וכבר קבלנו הוראותיו של הרב הגדול מהרי"ק בכל מקומותינו ובפרט בדיני איסור והיתר. והיינו בין להקל בין להחמיר.

3. **שו"ת יביע אומר חלק א - או"ח סימן מ**

(ג) והנה ידוע מ"ש האחרונים ז"ל, שכל ספרדי שעושה כד' הרמ"א נגד הוראת מרן צריך כפרה...וע"ע בברכ"י חו"מ (סי' כה ס"ק כט). ומבואר ג"כ בש"ס שהחזיקו מאד בהוראת מרא דאתרא, וכמ"ש בשבת (קל) במקומו של ר' אליעזר היו כורתים עצים לעשות פחמים בשבת.... ולכן בודאי שבארצות הללו שהם אתרא דהרמב"ם ומרן ז"ל, כוותייהו נקטינן, ואין לזוז מדבריהם ימין ושמאל.

4. **ילקוט יוסף**

ואפילו מאה אחרונים חולקים עליו (...) ואין המורה רשאי להורות להחמיר נגד הוראות מרן להקל, אפילו אם יש רבים חולקים על מרן (...) ואין לנהוג אפילו חומרא נגד מרן המקל באותו עניין, שכן פסקי מרן שהוא מרא דאתרין וקבלנו הוראותיו, נקבעו כהלכה למשה מסיני שאין בה מחלוקת כלל, והנוטה מדבריו ימין ושמאל הרי הוא מזלזל בכבוד רבותיו.

5. **שו"ת יחווה דעת חלק ד סימן נה**

הנה אזכרה ימים מקדם בימי חרפי לפני יותר מארבעים שנה, כאשר בישרתי צדק בקהל רב, בעצת רבותי, אשר הרשו לי להורות ברבים, הוריתי להלכה ולמעשה שצריך להפריש חלה בברכה משיעור תק"כ דרהם קמח, כדברי הרמב"ם ומרן, (וסימן לדבר, מזרק אחד כסף גימטריא תק"כ, וכמו שפירש רש"י שם). כי היה אז שיעור הדרהם ידוע ומפורסם, שהאוקיה משקלה שבעים וחמש דרהם, ובשבעה אוקיות יש יותר מתק"כ דרהם, ולכן צריך להפריש משיעור כזה בברכה, ושכן המנהג. ושלא כדברי הרב בן איש חי.

ומבין התלמידים השומעים את ההוראה הנ"ל, היו קצת מעדת הבבלים, והלכו וסיפרו הדברים לפני זקני חכמי בבל, והמה ראו כן תמהו שצעיר לימים כמוני ירהיב עוז לחלוק על הרב בן איש חי, וכשטענתי לפניהם מה יענו לדברי הרמב"ם ומרן השלחן ערוך, השיבו לי, וכי הגאון רבי יוסף חיים בעל בן איש חי לא ידע מדבריהם, אלא שיתכן שהגאון רבי יוסף חיים הבין שהדרהם שכתבו הרמב"ם ומרן הוא מיתקאל, שמשקלו דרהם וחצי, וידוע הוא אצל צורפי כסף וזהב. ... לכן דברי הרב בן איש חי כאן תמוהים מאוד. ויענו ויאמרו : יהיה איך שיהיה אסור לחלוק על רבינו הגאון רבי יוסף חיים בעל בן איש חי, כי מה נדע אנחנו והוא לא ידע, לכן אין לזוז מדבריו ימין ושמאל. ע"כ. ובאמת שכל דבריהם אין להם שחר, שאין זו דרכה של תורה, והלא כתב הגאון מהרא"י בעל תרומת הדשן בפסקיו (סימן רל"ח), שיכול התלמיד לחלוק על רבו, שכך היא דרכה של תורה מימי התנאים, שרבינו הקדוש היה חולק על אביו ורבו רבן שמעון בן גמליאל, ורבא היה חולק על רבה רבו, והרא"ש חולק על מהר"ם מרוטנבורג רבו וכו'.